

Oglasi, pripisane itd. štampaju i računaju se na temelju običnog cijenika ili po dogovoru.

Novci za predbrojbu, oglašiti itd. štaju se naplatuju na temelju polovicom pošt. Medicinice u Beču, na administraciju lista u Puli.

Kod naručbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Tko list na vrijeme ne primi, neka to javi odpravničtvu u otvorenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napíše „Reklamacija“.

Cekovnog računa br. 247849. Telefona brojevi 38.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve polkvari.“ Narodna poslovica.

Iszlazi svakog četvrtka o pedna. Netiskani dopisi se ne vraćaju u nepodpisani ne šalju, a nefrankirani ne prima. Predplata za poklatarom stoji 10 K u obće, a na godinu 5 K za seljake, a godinu ili K 5—, odn. K 258 za spol godine. Izvan carevine više poštarina. Načla i utužaje se u Puli. Pojedini broj stoji 10 h, zastali 20 h, koji u Puli, toli izvan iste. Uredništvo i uprava nalazi se u Takari J. Krmpotić i dr. (Via Sissano), kamo neka se naslovljuju sva pisma i predplate.

Odgovorni urednik i idavatelj Jerko J. Mahulja. — U pakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu. (Via Chiozza 12).

Nasim predplatnikom.

Naše cijenjene predplatnike molimo, da se požure za predplatom na naš list, koji ne ima druge podpare deli one svojih predplatnika. Ujedno molimo naše stare družnike, da izvole čim prije namiriti svoj dug, naz tako izbave nepriklipa i rješio našu dužnosti, da zaostalu predplatu sudbenim putem utjeramo!

Politički pregled.

U Puli, dne 13. januara 1904. Austro-Ugarska.

Austrijska delegacija sastala se dne 11. o. mj. da započne razpravu o zajedničkom proračunu. Još nije ustanovljeno kad će se sastati ugarsko-hrvatska delegacija, nu to će biti svakako još tečajem ovoga mjeseca. Ugarska vlada, želi naime, da se prije prihvati vojna osnova, u koju je svrhu upotrebito ono 40 delegata, što ih ugarski sabor šalje u delegacije u Beč.

Prosloga čedna bio je kod kralja u audienciji češki vrhovni zemaljski maršal knez Lobkovic. Kasnije viećao je knez za ministrom predsjednikom dr. Koerberom. Usljed toga govori se, da se kani opet povesti pregovore između Čeha i Niemaca radi izmirenja, i da vlada želi izabrati u češkom saboru nagodbeni odbor. Češki fe-listovi drže napram viestim hladno, ali izjavljuju složno, da su samo dva uvjeta: moguća, uz koje bi Češi pristali na nagodbu, a ti glase: češki unutarnji uredovni jezik i češko sveučilište u Moravskoj.

Hrvatski listovi Dalmacije nezadovoljni su zbog odstupa zemaljskog zastupnika i prisjednika dra Smodlaka. Nijedan od tih listova nezna kazati pravog uzroka tomu odstupu, jer ga dr. Smodlaka u poznatoj svojoj izjavi jasno nenavjđa. Govorilo se da će odstupiti od presjedništva i dva njegova druga t. j. dr. Ružić i Radić, nu oni, izjaviše naknadno, da ostaju na svojem mjestu.

U banovini sazivlju rodoljubi još uvijek narodne skupštine, na kojih se živo razpravlja o životnih pitanjih našega naroda u Hrvatskoj i Slavoniji. Takva skupština sazvana je i za 14. o. mj. u Velikom Gradjevcu. Izbornici izbornog kotara Bistra sakupljaju podpise za nepouzdanica madjaranskomu zastupniku Hegediću. Takvih nepouzdanica dobili su i nekogi drugi madjaronski zastupnici. Hrvatski ban grof Pejačević pošao je u društvu grofa Erdödy-a u Canes radi oporavljanja poremećenog zdravlja. Od tamo pišu zagrebackim listovom, da se je ban već dobro oporavio, te da će se za koji dan vratiti u Zagreb i preuzeti vodstvo zemaljske uprave.

Franina i Jurina.

Fr. Kastelirski pop da je predika, da je sramota za našu ljude, da nimaju lipšu, crkivu.

Jur. Ter ča su oni krivi! Ča nezna, da su sarenjaki i gospodske podrepnice vaik novu crkivu mirili kada su bili izbiri, a kada su izbiri pasali, nikomu ni pelka.

Fr. Znaš ča ti je, neka se slože pre Marko i župan pak to njim dat poresku gospoda beći koliko budu stili.

Jur. Bi vero za izbiri ma neča za crkivu ni šestice.

Pogled po Primorju.

Puljsko-rovinjski kotar:

Strega po malo. Dr. Bartoli predao je hrvatskim zastupnicima u istarskom saboru a tako i celom našem narodu svoj ultimatum.

Talijani neće popustiti nimalo od svoga što imaju u Istri, kaže on.

Čitajući onaj njegov govor u „Giornale“ mislio sam, da je taj čovjek izvan sebe i čitilo mi se, da već glavom tuče o istarski Kras, da kuša, koliko je na njem kamenje tvrdo, jer je rekao, da oni (Talijani) su tvrdiji od istarskog Krasa.

Dr. Bartoli bi morao pustiti na miru naš Kras, jer ondje ne žive njegov narod, nego tvrdi naš hrvatski i slovenski narod. Što se pak tiče toga, da oni ne popuste u ničem, pitam ga ja: u čem bi morali popustiti?

Mi ga ne pitamo ni Rovinja ni Pirana, ali gdje hrvatski narod živi, morali bi po hožjem, naravnom i carskom zakonu vladati Hrvati. Mjesto da diele hrvatske obćine kao Pazin, Buzet, Lovran itd. morali bi odieeliti vanjštinu, gdje živi naš narod, od gradova kao n. pr. Pula, Poreč, Labin, Kopar itd. Što nebi bilo pravo i Bogu drago, da u Višnjaju, u Vižnadi, na Vodnjansini, na Puljštini upravljaju Hrvati sami svojim imetkom? Mir je odmah gotov, samo dajte nama, što nas ide, pak mirna Bosna.

Bartoli će svakako, da postane veliki čovjek. Prvo geslo „O sar tutto“ mu je u nekim poslima dobro uspjelo, a sada ovom drugom govoranjom, misli, da će steci još više stovanja. On tužan pak nezna, da je bio, c. kr. načelnik i da je većina rovinjskoga puka bila protiv njemu.

Dr. Rizzi je postao dakle zemaljski kapetan. Boljega, slinjeja ni sladjeja nije narodom!

cesarska vlada niti naći. On je što hoće, U Puli kod mornarice i u Beču grande patriota italijano, u Poreču i u Trstu u Alluri i na vanjštini Puljskoj je „slavo-istriano“. S dr. Zanetti-em i Flapom je „clericale“ a u Rimu „irredentista“; kadgod je u Puli i sogljalista, dakle: „austriaco-italiano — slavo-istriano — clericale — irredentista“ — „socialista“ i koga vraga čes.

On će moći dakle ugoditi svim strankam u Istri. Ali nemojte se odmah veseliti dragi čitatelji, ima i on jednu veliku manu (ali kod c. kr. vlade veliku zaslugu. Op. Ur.) a ta je, da ne pozna jezika od većine istrijanskog puka t. j. hrvatskoga, premda rođjen od majke Kranjice i od oca Karanjela.

Njegovi mameluki u puljskoj okolici se veselo što je on postao zemaljski kapetan, jer sada će i oni svi avancirati.

Don Buzolčić njegov šantul od berme (Rizzi se berna 1898. u Alturi) će postati biskup u Pienu, komisario Grakalić će biti ispetore forestal u Premantur, svi delegati će postati podestati tako, da sada nećemo već reći Šančić u Medulinu ni Blažu u Ližnjaju „bon jorno sjor delikato“ nego „lustrissimo“ podesta i tako sva fameja će skočiti jedan korak napred.

Dr. Tresić i Garibaldi se muče da sprijatelje Talijane i Hrvate, da mogu složno raditi protiv Niemcu, ali čini mi se uzalud.

Sada su Talijani u Insbruku dobili čuska i batina od Niemca, ali ovi naši u Istri se neće opametiti. Da se n. pr. postavi kakova tabla dvojezična na urede da se drži na sudu kakova razprava u hrvatskom jeziku za Hrvate, svi bi složno skočili kao lavovi, da se ne dira u Talijanovu Istru, a sada, kad im Niemci po plećima daju, oni lepo muče, ta tuče ih njihov prijatelj. Par talijanskih obćina šalje pozdrave djacima i prof. Gubernatisu, drugo ništa!

Ovdje u Puli je morao dr. Rizzi odmah sazvali sjednicu obćinskog zastupstva i prosvjedovati protiv vladi radi takovog postupka Niemca, jer oni kažu, da Pula prednjači u svemu istarskim gradovima, dakle morala je i u tom pokazati svoje talijansko rodoljublje. A jok! Gdje je onda bila stolica kapetana? Neka Bartoli bunca što će, a ja ću lepo biti tihi, misli Rizzi.

Pa šta, da i sazove sjednicu, tko će prosvjedovati protiv Niemcima? A zastupnici od mornarice?

Neće valjda dr. Schiavuzzi kotarski liečnik, Laurencich, sudac, učitelj Zanetti, uprav: poste Frank, Wilhelmi, Poneš, Rechi, od mornarice, Dejak, Kupelviser itd. glasovati ni protiv vladi ni protiv Niemcima.

Ostali bi samo patrioti Glezic, Stančih, Rosanda, Privileggio i Frézza. Štitić dakle svi pak je sačuvana „italianità dell'Istria“.

Zivilni nekogi merkanti sa neukim narodom!

Žalostna slika iz Rovinjske sudnice. Na 22. pr. mj. držala se je kod rovinjskoga suda razprava proti Josipu Ljubčiću, Josipu Bratuliću, Karlu Bratuliću i Matu Kekiću, sva četiri iz Sv. Petra, iz obćine Tinjana, radi zločina iz § 305. k. z. Kako je poznato, tamo je prošle zime dobila talijanska(?) stranka većinu pri obćinskom izboru, i ova 4 naša Istranina zadodjena našim mliekom, ali opojena lažima i frazama talijanskih kortesa, navajila su na 30. marca na stan jednoga sumještanina Istrana, Hrvata, i počnili su svakojake izgrede, uz razne poklike između kojih i: „Evviva l'Italia! Evviva l'Istria! Evviva Vittorio! Za to su i odgovarali pred sudom i bili osudjeni na zatvor.

Sudbeni dvor bio je sastavljen od gg. savj. Harabaglie, savj. Rode, savj. dr. Devesović, pristava Orlića a perovodja bio je prisl. Leupusček.

Iznenadilo nas je kad smo vidjeli i tumača Moscardu — koga naši čitatelji jako dobro poznaju, jer im ga je istinito predstavio „Franina i Jurina“ i jer je izgledalo da su Talijani tuženi.

Počela je razprava. Čitaju se spisi, naravno talijanski, a nije niti čudo: svaki misli, talijani su tuženi. Kad na jednom počme govoriti nešto (nisam ga razumio dobro) Moscarda; vidim da upravlja rječ obćuženicima, i gle čudo, uspostavilo se, da ti talijanski junaci ne poznaju niti rječ i talijanski, osim onih poklika što su vikali na 30. marca, i što su možda za vrieme izborne kortesacije naučili.

Da je bilo vidjeli čitaocima tu žalostnu sliku, kako se sudbeno progone naši težaci i to susjed, brat sa bratom, a sve radi toga talijanstva istarskoga! A sami ti istarski Talijani ne znaju ni reći talijanski.

Neznamo kako oni u obćini govore, ali ako talijanski (ako ikoji to pozna) onda ih nijedan težak ne razumije!

Ali uz to je ovdje i jedno drugo pitanje po sredi.

Ispostavilo se je na razpravi — a mislim i još prije kod sudca iztražitelja — da niti jedan obćuženik ne pozna talijanski nego jedino hrvatski; civilna stranka takodjer, a svi članovi sudbenog stola sa perovodžom poznavaju dobro hrvatski.

Uz to i državni odvjetnik — bio je dr. pl. Zencovich — poznava hrvatski.

Zašto se nije razprava vodila hrvatski? Valjda radi tumača, da dobije nadnicu i da obćuženici ne razumiju glavne stvari koje se čitaju!

Smiešno je, da se koncentriraju sudbene sile, koje hrvatski poznavaju u Rovinj, da mogu direktno sa strankama obćiti, kada te sile dovode tumača, da posreduje između njih i stranaka. Humanitarno je, da dadu zaslužiti Moscardi nadnicu — ali je pravo stranaka, da govore neposredno sa sudcem u svojem materinskom hrvatskom jeziku. Ako sudac taj jezik ne poznaje, neka se kao nesposoban izključi sa dotične razprave, ako ga poznaje, dužnost mu je, da se njim služi.

Sjećajte se „Družbe sv. Cirila i Metoda“ za Istru

Povijestica grada Rovinja. G. kr. ministarstvo unutarnjih poslova dozvolilo je gradu Rovinju i za god. 1904. pravo, da može samostalno prodavati klanu meso u obsegu svejem.

Nevrjerojatno — ali istinito. Tršćanskim listovom pišu iz Vodnjane, da je na tamošnjem groblju malena, kućica, koja je razdijeljena na dvoje; s jedne strane nalazi se sobica za mrtvace i za razučenje (paranje) lješina a naproti stanuje stražar mrtvačnice sa mnogobrojnom obitelji, i to svi skupa u jednoj sobici i kuhinji. Radi mnogobrojne obitelji, mora se taj stražar poslužiti sobicom za paranje lješina, u koju spravljaju domaću posudu i kućnu spravu.

Zdravstvena komisija da se je već više puta bavila tim pitanjem, ali do sada uvijek bezuspješno.

Da ovaj opis ne čitamo u talijanskim listovima, li da nam to tko ustmeno pripovieda, nebismo mu vjerovali, ali ovako moramo vjerovati — premda se čini na prvi pogled nevrjerojatno.

Sa naše pošte. Nedavno se je tužio neki vrtoglavec u glasovitom istrijanskom „Trubilu“, da na c. kr. poštu u Puli ne daju talijanskom jeziku ono mjesto, koje ga ide.

Tu da su dopisnice i doznalice, koje imaju talijanski jezik na trećem mjestu. (To su naime one za Dalmaciju). Brzovjavke isto tako; skrinjica na postaji da ima pomazani talijanski napis itd. Imao bi pravo taj vrtoglavec tužiti se, da je sve to istina, ali on bi želio da ne bude ni traga hrvatskom jeziku u Puli. Za talijanski jezik je na c. kr. poštu u Puli vrlo dobro poskobljeno, jer imaju sve tiskanice njemačko-talijanske, a one trojezične su tobož za Hrvate, gdje uz hrvatski mora biti i talijanski. Zar je moguće, da će „čaca“ Frank putješke Talijane zapustiti ili krivo im učiniti?! Ta on je ne samo c. kr. upravitelj pošte, predsjednik cestovnog odbora, predsjednik gospodarske zadruge — ali nadasve on je odlučan i radikaln Talijan.

Podučni tečaj za zadruge što ga je Istarska Posujilnica u Puli držala od dne 28. decembra prošle do uklopno 12. januara ove godine, svršio je u utorak sa zaključnim izpitom.

Drugi put osvrnuti ćemo se obširnije na tu stvar u ovom listu, za sada možemo utvrditi, da je namjera posve uspješna.

Bilo je na nauci mladjih i starijih ljudi razne ruke i stališa; bila su dva svećenika, više učitelja javnih pučkih škola, pak većina učitelja na školah Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru, pak nekoliko mladih ljudi koji se baš isključivo bave poljedjelstvom.

Ispitu je prisustvovao od strane mjestne političke oblasti namjestnik perovodja G. Lusina, koj je u ime oblasti na koncu pozdravio prisutne, dakako hrvatski i premda bez naročito naloga, ipak izjavio svoje uvjerenje, da će oblasti i nadalje podupirati takve podučne tečaje. Svih slušatelja bilo je 25, doista lepi broj za prvi početak.

Pazinski kotar:

Izpravak. Javila se ovime, da Ed. Gržetić nije imenovan za Materadu, kako je to bilo javljeno u 1. broju našega lista, već da je išao u Zarečje, kraj Pazina usljed bolesti na daljnje liječenje i mirovanje. —

Koparski kotar:

Mladomisluk u Buzetu. Dne 29. pr. mj. prikazao je na Sv. Gori kod Gorice prvu nekrvnu žrtvu ili „mladu misu“ č. gosp. Josip Flago, sin poznatoga rodoljuba i vodje ovdješnje narodne stranke g. Frana Flago iz Početakja. Ova riedki i važni događaj za cijenjenu obitelj našega prvaka razveselilo je ne samo mladomisluka i njegovu rodbinu, već i sve njihove mnogobrojne prijatelje i znanca

u prostranoj občini Buzet, može se slohodno reći: čitavo pučanstvo ovoga kraja, koje dieli iskrenu radost sa mladim božjim odabranikom i njegovom svojom. Zali bože, o svetom njegovom zaredjenju, sljedećoj prvoj njegovoj sv. misi doznasmo prekasno a da mu pravodobno i dostojnim načinom također vanjskim znakom pokazemo našu radost i da počastimo njega i vrlug mu g. oca kako njim dolikuje. Popitav se za razlog s kojeg promisi na Sv. Gori, a ne u zavicaju svome, doznasmo, da je po sreći bio zarjev po njemu učinjen prigodom lanjske bolesti, koja bijaše zaprijetila stalnosti zdravlja mu i od koje, božjom pomoću i njegovim uzornim življenjem, je posvema ozdravio. Radi prilicne udaljenosti nije mogao prisustvovati slavju na Sv. Gori nego samo uži krug rodbine i nekoliko odabranih prijatelja. Nu što je skromno i tiho prošlo na Sv. Gori, bje, rekao bih, veličajno, dostojanstveno i svečano potvrđeno na prvi dan netom porodišve se godine. Toga dana pjevao je sv. misu naime naš vrlj po Josu u župnoj rodnoj crkvi u Buzetu uz asistenciju svojih drugova č. gg. Vranjen i Kurelića. Crkva je bila upravo natlačena pobožnog naroda i svi su najvećim počitanjem, što ga svetost mjesta i izvanredna prigoda ulievale u svatjeje srca i um, pratili sv. misu. A upravo ganuljivo bilo je čuti veleč. našeg župnika-dekana, kad je upravo sa propoviedanice nekoliko krasnih, jezgrovitih riedti na mladog si druga i brata u Isukrstu zamolbom, da on, mladi radnik u vinogradu Gospodnjem, ovlašten svetim činom zaredjenja, podieli puku božji blagoslov. Na ovu prošnju pristupi nas č. mladomisluk k velikomu žrtveniku ter izrekav ganuljivim, ljubkim, trunitim a jasnim glasom obredne riedti, podieli prvi puta Božji blagoslov puku svoje rodne župe. Bilo nam je, da u onomu skromnomu pobožnomu i milovidnomu mladomu svećeniku gledamo božjeg ugodnika, sašlog sa nebeskih visina; da tješi, da miri, da uči, da blazi ljudski rod, a ponajpачe onaj ogrannak, kome on dušom i tielom pripada, njegov izmučeni progongjeni, prezreni hrvatski narod.

Dok od svega srca čestitamo mladomisluku i vrlj njegovoj rodbini, želimo mu najbolju sreću u težkomu njegovomu zvanju. Tvoj nek bude rād, predragi Josipe, okrunjen najboljim uspjehom; imat ćeš muke i tuge, al ne kloni duhom nit budi mlitav; „Ta stvoren jesi čitav, u grudni nosiš, brate, srce cielo i ... hudi svoj!“

Lošinjski kotar:

Mali Lošinj. Kako bje jur javljeno u prošlom broju „N. S.“ obdržavala je i ovdje naša uzdanica ovdješnjeg zabavišta Družbe sv. Cirila i Metoda svoje božično slavje.

Vriedno je, da se o tom štošta reče, nek tako saznanu rodoljubna srca i darljive ruke širom naše tužne domovine, kakve im kamate nosi obol, podan na oltar domovine, e bi se i unapried sjećali onog zdvojnog, umirućeg vapaja: „Spasimo Lošinj!“

U sriedu, dne 23. pr. mj. nešto prije 5 sati po podne, napunila se prostrana dvorana ovdješnjeg čitalačkog društva „Zora“ hrvatskim življenjem zavedenog, otuđjelog Lošinja. Maljuši naseg zabavišta, uz svoju skrbnu učiteljku, posjeli jedan do drugoga ko rumen-pupolje razbusane stoperke, dok se je do njih lamalo zeleno granje božičnog drvca oholo i bogato izkičeno. Dva se stola ozvrhunila lepim, brojnim darovima darljivih ruku ov i onkraj plaćućeg hrvatskog mora.

Nadošao je čas da se započne. Prva stupi pred občinstvo neznana djevojčica Anica Konjevin, te neočekivanom slobodom i ozbiljnošću pozdravi gos. sve, uskliknuv im na koncu svog liepog pozdrava: „Dobro došli gosti naša, Zdravo, kliču maleni,

Zadovoljni bili s nama Dobrotvori mileni!

Već iza prvih tih riječi, stajala u oku pogledjekom roditelju suza rodostnica, stajali tamo, uzdehale usne, dok su se maljuši uozbiljili i zavidnim okom mještiri svoju malu dragaricu, što se ko dieli gojubak sugibala na pozdrav i odzdrav. Daljne su točke programa iznenadile, očezale sakupljeno občinstvo pa je punim pravom mala šatica Ceha i Niemca, što nas posjetilice, uzkljknula; „To može samo zrenka glaya!“ Kud većeg, kud liepšeg priznanja našoj neitrudivoj učiteljki!

Izmed sviju točaka najviše nam se ipak dopala deklamacija „Družba Istrana“, što ju ko kakvi izkusni deklamatori izrekoše mali Antun Jelusić i sitna Josipa Lenassi. Bez pretjerivanja budi rečeno, da nas je njihova mimika, promjena glasa, košto razgovjetno izgovaranje stihova, baš začarala. Liepo se držao mali Niko Skopinić usvojem „doktor-medikusu“ i Klanjan Bruna u „opomeni učenikom zabavišta“, dok nas je iznenadila Nada Kaponi sa predpjevom „hajde djeco, hajd u kolo!“ Nu ne možemo a da ne izrečemo zasluženu hvalvu i ostaljoj djeći naseg zabavišta, toj našoj uzdanici, tom spasu našem. Živili naši Sokolici!

Čim bje iscrpljen program, stupi za korak napried naš div, častni gospodin pop Frano Volarić kurat u Čunskom (Čunski) te liepim riedcima i pjesničkim zanosom zahvali u ime sviju učiteljci zabavišta gospodjici Boji Markus na uspješnom radu oko osvješćenja i uzgoja naših mališa: pozdravi i osokoli dječicu pa se dirljivim govorum obrali roditeljem i sakupljenoj masi riknuv na koncu ko ranjeni lave: „Ne bi s toga barbarin ve zvali, što vi mroste dok su oni spali!“ Pljeskanja i burni živio-klici popratilice njegov liepi govov-a suze kotrljale se niz razrovano lice lošinjskog mornara ko za okladu.

Na koncu porazdielilo se dječicu darove. Svatko je uz liepi smotak sladkšica dobio i po koji liepi dar, pa kakvo čudo, što se ona mala anjeoska lica smjehuljala, ko rana rumen-zora ranog proljeća.

Svršavajući kratki izvještaj tog liepog božičnog slavja, budi nam dozvoljeno, da izrečemo i ovim putem gospodjici učiteljci našu podpunu hvalvu za njezino uspješno djelovanje, uz poklik: „Napried za otuđjeni Lošinj!“

Ne smijemo mimoći a da ne spomenemo neutrudivog gosp. dr. Barca ko sakupljača dobrovoljnih prinosa za božično drvce, kojega ide uz našeg Simu-Kvirin Kozulica i lava Ivu Lovrića posebna hvalva, što nam se stalo vedriti tmurno nobiste nad tužnim Lošinjem. Budi izrečena hvalva i gospodjicam Karmeli Boniciloi, Jelki Čacević i Mariji Katarinić što su se, osobito prva, zauzele uz gospodjicu učiteljku, da Božičnica čim liepše ispane. Hvalva i svim onim, koji nas se sjetilice bilo novčanim ili inim prinosima. Živili!

A sad: „na stran šalu, rada ima dosti!“

Iz Lošinja pišu nam početkom ovog mjeseca: Nakon dugog očekivanja uzsljedila je odluka visokog c. kr. namjestništva za primorje, kojom je riedenno pitanje o imenovanju ovomjeslnog župnika. Pošto se je na dan izbora 27. julija pr. g. većina izbornika, glavara obitelji, uztegnula od glasovanja, predavši bezimene glasovnice i pokazav time, da im je svejedno koji će od trojice najčestelja biti imenovan, a prvi od istih, velenč. gospodin dr. Kvirin Kliment Bonafatić, bijaše dobio skoro sve predane glasove, za to ga je ovih dana kreki biskupski ordinarijal, kako iz pouzdana vrela doznajemo, usljed konačne jesišbe c. kr. namjestništva imenovao župnikom i dekanom u Malom Lošinju. Spomenutoga gospodina pretkako je na daleko najliepši glas, tako te bi se svaka biskupija njime ponosila, pa s toga ne

možemo nego čestitati Lošinjanom; da su u njemu dobili ne-strančara-nego-pravog-pastira po Sren Isusovom. X.

Iz Baške pišu nam 5. o. mj. Već je, लगu, više godina, što nas naša domaća djeca pozabave tim, da nam prirede koju zabavnu večeraju. Takvu smo zabavu imali i netom minulih dana.

Uvježbati i redu priciuti kod nas djecu, nije lahak posao, jer su ta djeca ovdje dobralno zepuštena krivnjom onih, koji su prvi zvali, da uče redu i pristojnosti. Nu dobrom voljom roditelja i poštivotnošću nekojih rodoljuba sakupila se nekolicina domaće djece jednog i drugog spola, koju je u kratko doba izvježbalo jedan rodoljub u tamburanju u toliko, da su mogla dne 26. decembra 1903. prirediti zabavu sa tamburanjem i predstvom. Zabava se ta našemu občinstvu u toliko dopala, da su ju morali slededeć dana opetovati.

Čisti prihod te zabave namijenjen je polovicom „Družbi sv. Cirila i Metoda“ a polovicom „Djačkom podpornom društvu“ u Pazinu.

Oduševljeno slušateljstvo tražilo je, da se zabava priredi i po treći put, čemu se je mladež rado odazvala i prihod te treće zabave bijaše namijenjen za siromah baščanske župe.

S tih zabava vraćao se je svatko zadovoljan, jer se je liepo zabavio i doprinio mlodar u dobitovorne svrhe.

Zabave bijahu dobro posjećene a u buduće bili će stalno i bolje jer je dobar glas naše mladeži prošao ciplom občinom. Da potaknemo naše tamburaše i predstavljate na još veću marljivost i uztrajnost, evo njihovih vriednih imena:

Celestina pl. Dešantić, Josipa Kolica, Izabela Barbalčić, Marija Jarinović, Lucija Barbalčić, Antica Matejčić, Anka Dujmović, Marija Hero, Petra Dujmović, Celestina Matejčić, Andrijana Tonsa, Ante Lovrić, Ivo Solić, Pere Tonsa, Marijan Lovrić, Jura Dujmović, Ante Miličić. Živila naša mladež! Živili rodoljubni Baščani!

Razne primorske viesti.

„Razvod Istrijanski“ i naši Talijani. Još kao djak čuo sam spominjati Razvod istrjanski a da nisam ni znao što je to ni o čem govori.

Čitajuč knjigu »Spomenici stare jugoslavenske književnosti« od Dr. J. Sobotića medju ostalim nadjem i rečeni Razvod od g. 1325. pisan starom ćirilicom iz rukopisa XVI. vieka. U Razvodu istrjanskom ko pozivlju se seljaci, ustanovljujuć nove medje, na stara pisma i svjedočanstva, koja držahu kod sebe.

Možda će koga od čitatelja zanimati jezik i sadržaj ovog »Razvoda« i zato dozvolom g. urednika prenosim ovdje latinicom III. dio tog Razvoda:

»I bivsi v jutro poli maši sedose v cimitari svetoga petra, jedni pod smokvu črnicu, a jedni pod brest, i tu da gospodin knez preda vsu tu gospodu listi petru slovenaninu z Gračista na nega (njega) slobostinu, ku mu da, i svečase gospodin knez i gospodin markez, i vsa gospoda i dežalani i tako idoše, a pred nimi (njimi) starci z gole gorice i s krbus napried, i dosti drugeji dobrh ljudi (ljudi) z drugeh mest, ki znajahu pravdu i razvodi i terminu meju (medju) nimi (njimi), kuda su naiprvu s cerovlani (Cervoljani), i pridose na »kožal breg«, i gndi pride župan, i vas komun s ceroval (Cervoval), i tu se pregovarahu čia nikeh rubeži od cerovlan, rekose jedna i druga stran, da je ondi pravi nih (njih) termin od kunfni, i tako ondi obredise, da ima pri-tom ostati, kako je od starih prišlo, i od-tu gospodin menart (Mainhart?) napried jezdeči, i starci kažući, i pravi listi v ruci nosoći čući (stjući) da, ki biše pisan na razvodch prvch na let božih 1170, v kojim se održahu zapisani vsi razvodi i termini od kunfni gole gorice i krbus»

Nastavak u priloga.

od tu i doše s toga brega v dolu na vidam svetoga petra, od tu na »veli grič«, i tako ravno zdolu pod breg svetoga Kocijana, i na »vrogrin mncel(?)«, v kom na-idoše stara zlamenja. od tu i doše po starih zlamenjah, i tako na »oreh pazarove«. od tu po znamenjah na »rožane dolce« i na »dmnčicu«, na dva topola. od tu po starih znamenjah na kanton svetoga mikuli, i tu pride župan juri, i vas komun bolunski (Boljun), i tu pokazaše svoje pravice, i tu se sjedniše, da je ondi prvi termin, i razvod od kunfni gole gorice i bolunski. od tu i doše na »velo cerje«, ko je na bregu za sveti mikula, i tu naiđoše stara zlamenja. od tu na kanton svetoga mihovila, od tu na »omolno brdo«, od tu kako dragoševica stoji, od tu na »mulku potociču«, i tu prideše vas komun pičanski, i s nimi (polji) župan anžul, i tu pokazaše krbunici nji listi zvanem ljudi, ki su ondi rotu obdržali, da nigdare nisu pasli pičanci ni na goretn prez volje komuna krbunskog, i sveti bartolomej biše vas na krbunskom, i župan mileša užigaše kandel i osvećevaše, i tu nad smokvic (i) imiše svoj dvor, i tu za sveti bartolomej ta gospoda postavise jedan kamik zakopan, obtesan na tri rubi, i na vsakim rubi jedan križ vi-sećen (usječen), i tako od toga kamika i doše ravno putem, ki gre k svetomu andreju potokom na sopot, od tu na »strelač mal (i) i tako i doše od tu ravno po termenih na »obešenče brdo« od tu naskoče brdo na pol strani, od tu jemiš ravno potokom na Hrvatine stazi, od tu vaspet po termenih na »kožal breg«, i tu se svršuju termeni od razvod i kunfni od gole gorice i krbun. »)

Neka vidi šjor Bennati et Comp. kako se u Istri pred skoro 600 godina govorilo i pisalo i postovalo hrvatski jezik. A danas? Danas nam ne daju latinska gospoda ni govoriti svojim jezikom. Sram ih bilo!

»Popolo Istriano« pisao je negdje pod kanclo prošle godine na uvodnom mjestu članak: »Jeli potreba učiti slavski jezik?«, u kojem poslije oduljeg razmatranja dolazi do zaključka, da nije njima (Talijanom) potrebno učiti slavski jezik. Razlog najglavniji po mnijenju toga luđoga piskara jest — čuje i smije se: Kad bismo mi (Talijani) znali slavski jezik marali bismo na sudu govoriti tim jezikom otvorili bi mu vrata u ove urede itd. jednom reču pohrvatili bismo Istru! Slavenski odvjetnici, da su prisiljeni na taj način govoriti na sudu talijanski pošto ih protivna stranka nebi razumjela ako bi govorili hrvatski. U istom se vidi kakvu mržnju goje prama hrvatskom jeziku spomenuti piskari. Ali budite tvrdi koliko hoćete, morati ćete učiti i hrvatski ta-kodjer govoriti i na sudu i drugdje, drug-čije morati ćete zatvoriti vaše »butege«. Neka se naš narod osvjesti i počne za-htejavati posvuda, da se poštuje njegov jezik pa ćete viditi, da ćete učiti hrvatski. I sada rado govorite hrvatski kad se radi o »krunam«. Poslovica kaže: »koliko jeziki znaš, onoliko ljudi valjaš«, a vi gospodo talijanska, da nećete učiti hrv. jezik!

Vaši mladići sveučilištari su zaklju-čili na svojoj skupštini prošle godine, da je njihova zadaća: »Širenje poznavanja talij. jezika medju seoskim pučanstvom Istre«.

Tisućgodišnje tlačenje Istre od Ta-lijana nije potalijančilo Istru, ni vi ju nećete mlada topokrvna gospodo! Radje učite hrvatski jezik, ako želite ostati u Istri i ovdje služiti, jer tim jezikom ćete morati govoriti — ako dodjete u službu ovamo. Vi ste »liberali«, hvalite se svojom kulturom, pa radite proti liberalnim za-konima, koji daju slobodu svakomu. Di-

1) Ako ima koji rodoljub u Istri cielel »Razvod« molim, da pa pošalje na ured »Sloge« u Pulu, pisac ovoga djela bi prepisao celogu pa vratio zvor.

čite se svojom kulturom, a radite kao da ste Hotentoti ili Zulukafri. Pustite na miru naše seljake a učite Bumbare, Paulane, učite ih moralno živjeti, učite ih, da nebudu onako divlji kao što su sada!

Tu je polje vašeg rada a nas pustite u miru.

Našim sveučilištnim građanem — bez samjere. Već se javiše, g. urednici, u Vašem cijenjenom listu dva sveučiliš-tara, jedan s jednim, drugi s drugim — a recimo u kratko: sa programom bu-dućeg svog-rada. Sada se javljam i ja, koji nisam nikada. vidio sveučilišta, te molim sveučilištare samo ovo: Učite marljivo, svi; i pravnici i filozofi i medi-cineri i. Vi koji polazite više gospodarske škole, da brzo svršite, pak da dodjete čim prije u našu sredinu, pak da nam po-mognete orati ovu tvrdvu ledinu, neki kao sudac, drugi kao odvjetnik, treći kao lječnik, četvrti kao profesor, peti kao živinofučnik, šestti kao putujućii učitelj itd. itd. — jer Vas sve silno — veoma silno trebamo!

Pučki učitelj.

Potvrđen zemaljski namet. C. k. namjesticništvo u Trstu priobćilo je zemaljskomu odboru u Poreču, da je bio u Beču potvrđen zaključak zemaljskoga sabora za Istru, kojim se je imalo pokriti manjak u zemaljskom proračunu za god. 1904. sljedećimi nameti: 1) 35 po sto na sve izravne državne poreze i 45 po sto na sve izravne osobne poreze, izuzam one, koje izključuje zakon; 2) namet od 120 po sto na erarnu potrošarinu na vino i meso i 3) sa zemaljskom neodvisnom pristojbom na potrošarinu sa kruna 3-40 po hektolitru piva, točena na malo.

Komisija za porez od tolarino. Daje se na obće znanje, da će se od 10. jenara 1904. za 14 dana izloziti kod c. k. porezne uprave u Trstu, odnosno kod dotičnog c. k. kotarskog poglavarstva te kod c. k. poreznih ureda i kod obćin-skih ureda dotičnog kotara taksacije popis članova i zamjenika komisija za porez od tečevine pojedinih kotara taksacije, na-pravljen na temelju zadnjih izbora i na-knadnih imenovanja.

Mjesto putujućeg učitelja. U Pri-morju otvara se jedno mjesto putujućega učitelja poljodjelstva s hrvatskim učevnim jezikom.

Zadaće putujućih učitelja poljodjelstva naznačene su u naročitim službenom na-putku i sastoje poglavito u poučavanju seoskog pučanstva i to prostim predava-njem skopćanim sa praktičnim dokaziva-njem od roo kruna, koja beriva bit će mu mjesečno uaprijed izplaćena.

Putujućii učitelji poljodjelstva namje-štaju se putem pogodbe a to za sada na izkušanje za jednu godinu dana; oni su pomoćni organi c. k. namjesticništva i se dodjeljuju eventualno kojemu c. k. ko-tarskomu glavarstvu.

Putujućii učitelj poljodjelstva primat će godišnju nagradu od 1800 kruna, stalni putni paušal od 1000 kruna, stanarinu od 300 kruna i paušal za nabavu knjizevni i strukovnih sredstava u iznosu od 100 kruna, koja beriva bit će mu mjesečno uaprijed izplaćena.

Nakon svake četiri godine podpu-noma povoljne službe povisuje se gore spomenuta godišnja nagrada i to za četiri četirigodišta po 250 kruna.

Natjecatelji za ovo mjesto imadu pri-kazati do 15 febrara 1904. svoje molbe-nice c. k. namjesticištvu podkrepjene do-kaznicama o njihovoj dobi, austrijskom državlanstvu, svršenim naučima, prak-tičnom iskustvu u poljodjelstvu i pozna-vanju jezika.

Natjecateljima, koji su položili ispit učiteljske sposobnosti za nauk na poljo-djelski školama ili onog za vočarstvo i vinogradarstvo kod c. k. više škole za poljodjelstvo u Beču, dati će se prednost kao i onim, koji mogu dokazati dovoljno poznavanje drugih zemaljskih jezika.

Plasno parobrodarskog društva »Unione Istriana«. Spominjete li se, kad su ono pred nešto više od godine dana ustanovili u Lovranu parobrodarsko društvo »Unione Istriana«?

Mili Bože, bilo je reči, da će uni-štiti sva druga društva i da će jedino »koza« ploviti po moru!

Jadni Hrvati Istre ostalog Primorja, bili ste osuđeni propasti svi do jednoga!

Mnogi dobroćudan dao se je nasa-mariti, pak je za svoje teške prištednje kupio po koju dionicu (azione), da bude i on veliki rodoljub, ili ne rodoljub, nego patriota, jer to je sve imalo biti talijansko i samo talijansko, more, kuđ se, plovi, ljudi koji putuju, češnje i maruni Lov-ranski, smokve Creske, — jednom besje-dom sve je imalo biti talijansko!

Jedan par kukavih »vaporica« pola-zilo je nekoliko vremena medju Cresom, Lovranom, Riekom i Plominom; kadkad se je koji pokazao i u Pulu. Pak su jed-noga usidrili za nekoliko mjeseci u Pulu, jer »da bolje nosi« ako miruje, nego li ako plovi! To ti je bilo sve, a danas može se reći ni to!

Čujte što piše puljski »Giornaletto« o tom grozomornom društvu, a držite na pameti da je »Giornaletto« njihov, ne naš! Ta silna »Unione Istriana«, imala je ovih dana svoju skupštinu, ili bi oni rekli »Congresso« u Pulu. — Ali, druš-tenvici iz Rieke javili su da nedolaze; oni iz Lovrana javili su, da kad ne do-laze oni iz Rieke, neidu ni oni. Iz Labina da je došao neki gospodin Gobbo za toliko i toliko njih, nū nisu mogli iznaći je li jih pravo zastupa jer nisu imali po-pisa onih koji su zapisali akcije i platili što na račun. Obručuna nisu mogli čuti ni raspravljati, jer da su sve »karte« kod nekoga gospodina Petrisa, a on nije do-šao ni poslao ništa.

Dakle nešto bi se moralo odlučiti, ali Gobbo ide van iz skupštine. Koji oštadoše odlučite, da se ima počii u likvidaciju i ustanoviti (ako bude još čukii) opeta novo društvo Unione Istriana.

Tako vam je to teklo! To su ozbiljni ljudi! To su osnivači jednoga parobro-darskog društva! Nego ne čudimo se mi tim kukavicam i fanfarunom, nego se čudimo oblastim, koje trpe, da se obćin-sivo za nos vodi na ovaj način, jer treba znati da ta Unione Istriana zakonito još ni sada nije konstituirano kao prizvano dioničko parobrodarsko društvo! A koji se tomu nebi čudio, taj će se pak doista morati začuditi, kad čuje, da je takovomu poduzeću bila osigurana vrlo znatna državna podpora za paroplovitbu!

Jadnih nas, kada se takove stvari mogu događati pri bielom danu i pri tobože otvorenih očiju!

Razni prinosi.

Družbi sv. Cirila i Metoda za Istru u Opatiji darovane preko naše uprave:

Josip A. Kraljić, učitelj u Malom Lošinj, za okladu u puljskom kazalištu 4 kruna.
Ukupno danas K 4—
U broju 1. ove god. izkazano . . . 773-00
Sveukupno K 777-00

Za Podružnicu Sv. Cirila i Metoda u Pulu, sabrano prigodom oprostne ve-čere slušatelja računarskog tečaja K 20, koja svota izručena je ovdšnjem bla-gajniku.

Djačkomu prip. društvu u Pazinu pripisalaše našoj upravi:

Franceta sakupio u »Carskoj sumi« 8 K kao nagradu »Hrvatom« koji su bili skartirani od »briskule«, a su međujim pjevanjem mutili igrače. Ti, to pa je tudi nekaj! — Sakupljeno kod oprostne večeri slušatelja računarskog tečaja K 20.

Ukupno K 28—
Na račun ove god. izkazanih . . . 703-07
Sveukupno K 731-07

Razne viesti.

Movi hrvatski list u Varaždinu. U hrvatskih listovih čitamo. Poznati hr-vatski rodoljub g. Dr. Pero Magdić od-vjetnik i gradski zastupnik u Varaždinu, te osobiti prijatelj hrvatske sirotinje u Istri nakon je u Varaždinu izdavati novi list pod naslovom »Naše pravice«. Varaždinski rodoljubi osjegurase obstanak novomu listu a najbolji hrvatski novinari obećase mu pomoć. Mi pozdravljamo iskrenim veseljem rodoljubno poduzeće odličnog našeg prvaka u Varaždinu.

Istarski sabor.

U Pulu, 13. studenoga 1903.
Sjedinica II. (12.)
(Svršetak.)

Govor zast. Vjekoslava Spinčića kod rasprave o proračunu školske pokra-jinske zaklade za god. 1903 i 1904. u sjed-nici pokrajinskog sabora 12. nov. 1903.
Visoki saboru! Čulim potrebu, da kod ovog proračuna govorim i to nešta ob-širnije, kod proračuna najme koli za god. 1903 toli za god. 1904. školske pokrajins-ke zaklade.

Prije nego u samu raspravu predjem, biti će mi dozvoljeno, da ustanovim neke činjenice ili okolnosti iz izvješća školskog vieća o školstvu u školskoj god. 1901/1902. i predpostavim i konstatujem neke druge stvari, da zna svatko, koji bi me slučajno čuo ili čitao moj govor, suditi kako je ovdje u Istri.

Predpostavljam najme, da ima 2/3 Hrvata i Slovenaca a samo 1/3 Talijana, te koštaturam, da ima u Istri 210 škola, a od toga 71 talijanska, 89 hrvatskih i 32 slovenskih. Iz tih brojka hoćete vi vući na svoju, pa se na njih pozivati i reći: šta se tužite, Talijani imaju mnogo manji broj škola, nego Hrvati i Slovenci. Ali ima, gospodo, ovdje i druga tabela, koja tumaci, kako je taj vaš odgovor posve neispravan, jer talijanskih razreda na redov- vitih školah ima po tabeli 2. na 4. strani 196, hrvatskih 86, slovenskih 33, ukupno dakle hrvatskih i slovenskih 119, a talijan-skih 196. — Povišuje još nepravicu, koja se iz ove tabele vidi, jedna druga tabela, na str. 11., kola govori o broju učitelja i učiteljicah. Učitelja i učiteljica ima na talij. školama 217, na hrvatskim 106, na slovenskim 36, ukupno dakle 142 Hrvat-skih i slovenskih prema 217 talijanskih. Kod toga su uzeti u obzir razni supleniti i suplentice, koji nemaju posebnih razreda, a ne uzimam obzir niti na razrede Hrvat.-talijanske ni sloven.-talijanske, jer su ti koli naši toli vaši, a neuzimam u obzir niti pomoćnih učitelja, jer su ti, što no se veli njemački za »Nothschulen«, to jest za škole za nuždu.

Ustanovit ću nadalje iz ovog službe-nog izvješća, da ima školske djece dužne polaziti pučke škole preko 53.000, a one, što faktično skolu polaze tek 32.000, dakle bilo bi do 21.000 djece, što nemaju po-duke. Možda, da taj broj nije točan, radi toga, jer ima djece, koja polaze privatne škole, a ima ih, koji se i privatno podu-čavaju, pa ako se to i silno uzme u ob-zir, bio bi broj sve djece, koja ne polazi škole 16.647 ili 33% po službenim po-datcima, a djece, koja nemaju škole na 4 km. blizu, odnosno kojimi je škola udaljena preko 4 km., ima 12.737.

Nadalje konstatiram iz ovog izvješća, da manjka učitelja, jer se veli, da ima ne-punjenih mjesta, te se u izvješću navadja kao jedan razlog tomu, da nema dosta učitelja i učiteljica.

Konačno ustanovljujem, a čita se u samom izvješću, da su se knjige školske bez razlike na narodnost, već preživjele, da su učinile svoje, pa da ih treba dru-gima zamieniti.

Ustanovit će razne stvari prelazim na samo izvješće, što ga je malo prije izvje-

stitelj školskog odbora poštovani gosp. dr. Vareton, pročitate.

Odmah na prvi pogled upada u oči grozna činjenica, koja mora u istinu sr-sima proći svakoga, koji iole pravdom misli, a koja bi činjenica morala bila vas crvenilom stida politički, prije nego ste to napisali. Kaže se najmo ovdje, da se brišu i to sporazumno sa zemalj. odborom i sporazumno s većinom visokog sabora, troškovi za škole u Vrhu na otoku Krku, u Sv. Lovreću, Predubac i u „Auraniji.“ Vrh je seoce udaljeno od svake škole preko jedne ure, djeca nemaju kamo polaziti u školu, pak je zemalj. škol. vijeće konačno odlučilo, da tu ustanovi školu. A eto vi dolazite, pa velite da se za tu školu nada novaca. — Na cijelju Labinjs-tini osim Labina i Sv. Nedjelje nema ni jedne škole. Ljudi su mnogo vapili za školom. Družba je sazidala zgradu novcem koji sabire od bogatog i siromašnog, zem. je školsko vijeće školu ustrojilo, a vi uskraćujete duševnu hranu puku, koji tako nju želi. Isto tako će biti i u Auraniji, za koju ja neznam gdje je. Pa onda velite, da to činite s razloga, što ste odlučili, da nećete dati novaca za nijednu novu školu, dok se ne bude ispunila odluka sabora glede učilišta u Koprnu, da se ono razdijeli u 3 odjela. U tom sino i mi s vama, nemoamo ništa protiv toga, da se učilište razdijeli, a hrvatski i slovenski kandidati podju u koje drugo mjesto, — al da zato, jer vlada neće da razdijeli to učilište neće da ispuni vaše želje, — zato, da vi nedadešte škole ljudima, koji žele poduće, to je upravo nečuveno i neoprostivo, i rado bih, da se i malo dalje čuje, kako radite, da se vidi kakvi ste ljudi, koji tobože za slobodu i napredak radite. Na takav način prištedjujete u proračunu za god. 1903. za tri škole 3000 K na plaćama, a 300 K na aktivitetu. Nadalje hoćete, da se briše i drugih 3300 K u istu svrhu odredjenih, to jest da se ne dade nikakvih troškova za škole u Pasjaku, u Šušnjevici i u Beleju. Na Pasjaku je velikim žrtvama puka ustrojena škola, jer do sada nisu nikamo mogli polaziti školu. Ljudi su prošli, te je zem. školsko vijeće usrojilo školu, vaš povjerenik bio je tamo nadučitelj Grossman, koji nije mogao ništa prigovoriti, a eto ipak vi brišete troškove i za tu školu i nećete da udovoljite narodu (Mandić; zakonu). U Šušnjevici su već prije par godina zahtjevali, da se ustroji škola. Vi ste htjeli, da bude rumunjska, a kad je tamo došla komisija i zastupnik slov. zemalj. odbora, te zastupnici svih oblasti i školskih i obćinskih, pa se raspravljalo o jeziku naukovnom, to vas je ubolo, što niste našli nego jednog čovjeka, koji se izrazio za rumunjski, a svi su ostali bili za hrvatski. Zato sad uskraćujete trošak i za tu školu. A lako činite i glede škole na Beleju

Usuprot vi pomnožavate 8. rubriku, troškove za substituciju i stipendiju, od 3000 K na 10000 K. Neznam je li u obće potrebna svota od 10000 K, kad se zna, da ima ne popunjenih mjesta, dakle da nema učitelja, koji bi mogli supirati. — Odlučite tukodjer povećati za renumera-cije svotu od 1400 K na 3000 K. Ne bi imali ništa protiv njih kad bi se pravdom dielile, ali bojim se, da će se pristrano dieliti, kako obćeno.

Što se ovdje u izvješću odbora glede rubrike 18. titul. 2. spominje 2000 K moram priznati, da u proračunu ne nalazim nikakvog titula 2., nego je rubrika 18. posve prosta. To mi dakle nije razumljivo.

Tako, da dodjem na konac proračuna za god. 1903., snizit će se proračun zem. školskog vijeća, odnosno zaklade, od 575.992 K na 571.070 K, dakle za nešto preko 4000 K i to, kako rekoh, time, da ne dajete ni crnog kruha gladnim siromasima.

Slične opazke moram učinili i na proračun za god. 1905., gdje smanjete

s istih ili sličnih razloga svotu proračuna na 584.039 K time, da brišete iste one škole, što sam ih već spomenuo, te i nove tri škole, koje bi se imale ustrojiti u god. 1904. Dolazite tako do toga, da nećete dati nijedne škole. To s moralo dogoditi, vi ste morali do toga doći, a krivo je školsko vijeće time, što je jedanput dopuštilo, da se učini odluka, po kojoj bi se imale samo tri pučke škole ustrojiti. Na to ste pristali, ali i to sad pod kojekakvim izlikama ne držite, te brišete troškove za te 3 nove škole, znajući, da vam se uvijek popušta.

Prediću na naše neke želje, koje imamo istaknuti ovdje, i na predlog, koji sam pismeno prije predao prešvj. gosp. predsjedniku. Ja sam takav predlog već prošle godine postavio u sjednici od 15. jula 1902., ali nije nigdje bio prihćen, premda je predsjednik rekao, da će ga tečajem sjednice dati prevesti i protitati. To nije bilo učinjeno.

Zato se danas uslobadjam, jer mi se čini dosta nužno, da taj predlog obnovim. Taj moj predlog glasi:

Visoki sabor neka izvoli odlučiti:

- 1. Poziva se c. k. vlada: 1) da ustanovljava pučke škole na temelju §. 59. državnog škol. zakona od 30. ožujka 1870., a pomnožava razrede na temelju § 11. drž. škol. zakona i da bezodvlačno daje tamo ih ustrojiti, gdje već obatoji zgrada ili gdje bi se ih moglo brzo i lako ustrojiti. Spomenuti ću ovdje samo da tako § 59 drž. škol. zakona, kako i § 1. zem. škol. zakona, kažu, da se ima svagdje ondje ustrojiti pučka škola, gdje ima u okružju od 4 km. 40 djece, koja su dužna polaziti pučku školu, dakle djece od 6 do 12 godine. Dakako, da je u oćitoj protimbi i upravo nečuvano ono, što je zemalj. škol. vijeće odlučilo, da se imadu otvoriti samo 3 nove škole na godinu.

Upit

zastupnika Andrijića i drugova na c. k. vladu

1. — Dne 18. travnja 1861 pristupise osobno nekoi obćinari mjestnih obćina Baškenove, Dragebaške i Punta pred c. k. Preturu u Krku i izjavise zapisnički koliko sliedi:

Odlukom ovo c. k. Preture bili su ovrhom udareni obćinski pašnjaci porezne obćine Batomalj radi duga zaostalog poreza na iste. Unajmiti rećene obćinske pašnjake osobam, koje bi išle za dobikom, bilo bi veoma štetno pastirstvu svih obćinara imajućih pravo na pasu. Radi toga molimo, da ova c. k. Pretura digno naredjenu ovrhu, izjavljajući se mi niže navedeni, da ćemo preuzeti izplatu svih pozeza što se imaju nadoknaditi c. k. Demaniju u šest susljednih godina, počimajući godinom 1861 pak naprvo, po sledećoj podielbi:

- Zaostali porezi sa svimi odnosnima nameti na poreznu obćinu Batomalj do konca 1860 iznašaju . . . for. 1590-15 1/2 za nadoknaditi je demaniju . . . 79-13 tako da čitav dug do konca 1860 glasi na . . . for. 1669-28 1/2 Tekući porezi za šest nastajućih godina, to jest od 1861. do konca 1866. sa onimi što se imaju nadoknaditi c. k. Demaniju dostižu . . . for. 1579-45 teko; da za zaostale i tekuće poreze do godine 1866. te one što se imaju nadoknaditi c. k. Demaniju iznaša dug for. 3248-73 1/2, koji se obvezujemo izplatiti po sledećoj mjeri, naime . . . Obćinari političke obćine Baškenove inat će iz-

Table with 2 columns: Description and Amount. Rows include: šest nastajućih godina (for. 928/21), obćinari Dragebaške (1982-90), obćinari odlomka Starebaške (928-21), obćinari Punta (309-40), Svega for. 3248-73 1/2, Po tom će, prema razmjeru iznosa gori oprediećenog, obćinari Baškenove imat godimice izplaćivati (for. 154-74 1/2, 180-49 1/2, 154-74 1/2, 51-55), Svega for. 541-55.

Izplata godišnjeg iznosa dužnog od pojedinih odjela imat će biti izvedena u dva jednaka roka, i to prvi mjeseca srpnja, a drugi mjeseca listopada svake godine, počimajući od godine 1861. Na osjeganje pak toćnog plaćanja obroka postavljaju se in solidum jamci i glavni plaćaooci za iznos dužan od obćinara Baškenove podpisanii pojedinci

- Petar Tomasić — Batomalj, Ivan Čubranić — Batomalj, Juraj Potokar — Jurandvor, Ivan Derencinović Jurandvor, Juraj Mogašić — Baškanova, Nikola Pajalić — Baškanova. Za obćinare Dragebaške postavljaju se jamci i glavni plaćaooci: Juraj Čubranić iz Dragebaške, Petar Baraćić iz Dragebaške, Ivan Štefanić iz Dragebaške, Juraj Barac iz Dragebaške. Za obćinare Starebaške postavljaju se jamci i glavni plaćaooci: Franjo Maričić, Juraj Galjanić, Mate Galjanić, Juraj Sindičić, Valentin Maričić, Franjo Maričić, Ivan Mihalić, Petar Sindičić, Josip Bernabić, Franjo Bernabić, Josip Sindičić, Vinko Maričić, Ivan Maričić. Za obćinare Punta postavljaju se jamci i glavni plaćaooci: Petar Žic pk. Petra iz Punta, Andrija Žic pk. Dinka, Franjo Franolić, Nikola Žic, Bartul Žic, Nikola Kraljić.

Svi gori imenovani u njihovu svojstvu jamaca, in solidum za odnosne njihove iznose, dozvoljuju c. k. Preturu, u pomanjkanju obroćne izplate, da može proli njima uputiti ovršne korake. Ostaje pak dogovorono, da predstojeća podielba poreza neće moći dati pravilo u koliko se lića međusobnih prava vlasništva i služnosti na goricećena obćinska pašista, pošto je ovaj dogovor zakljućen samo da osjegura c. k. eraru dotični porez. Pogledom na navedeno ova c. k. Pretura izjavlja dignutim rućeb predrećenih pašista doznaćujući pojedinim obćinara porabu istih i tim biva zakljućen i podpisan ovaj zapisnik.

2. Na 8. velj. 1866. br. 1495/95—VI. izdalo je c. k. namjestništvo sledeću odluku: U postupku upućenom u smislu cesarske patente od 5. srpnja 1853. najed izzava obćine Dragebaške, zastupane po načelniku Ivanu Čubraniću i obćinskim savjetnicima Petru Ergaćić i Franu Tomasiću, prama obćinam: Baškenove, sa odlomcima Starabaška, Batomalj i Jurandvor, zastupanoj po načelniku Barbalii Matu i savjetnicima Dujmović Matu i Čubraniću Baruy za tim Punta, zastupanoj po načelniku Antunu Žic i po obćinskim savjetnicima Ivanu Kraljiću i Petru Žic, odnosno zajedničkih prava na posjed i uživanje zemljišta zva-

glog „Strana batomaljska“ položenog unutar granica porezne obćine Batomalj i obćinajućeg čestice br. 5102, 5106a, 5106b, 5210a, i 5210b, proizlazi iz ustmene razprave provedene pri c. k. Preturju u Krku, da su stranke: složne u tomu, da prestane to zajedništvo te dosljedno, da se ima podieliti upitno zemljište izmed obćina Dragebaške, Baškenove i Punta po razmjeru iznosa zemljišnog poreza, što ga je svaka od rećenih obćina godimice plaćala; vidiv, da osobe pristupivše toj razpravi zastupaju zakonito zanimane obćine, a da nije nužno nikakvo odobrenje njihovih izjava, po §. 32. slovo c. ministarske naredbe od 31. listopada 1857 (Državni zakonski list br. 218), i i 41. patente 5. srpnja 1853, ovo Namjestništvo, kano prvomoblena oblast u pitanju odkupa i uredjenja zemljišnih bremena

određjuje:

Kriećopće nagode stranaka, na zapisniku 12. prosinca 1864, ima mjestla razdioba zemljišta „Strana batomaljska“, izmed obćina Dragebaške, Punta i Baškenove, sa odnosnii odlomci, po razmjeru zemljišnog poreza, što ga je svaka plaćala za to zemljište, na ukonice zajedničkog uživanja. Proti ovaj odluci može se uložiti utok kod pišuće u roku od šest tjedana.

3. Proti namjestničkoj odluci ad 2 uložila je utok obćina Baškenove, koji je bio riešen sledećim namjestničkim spisom 8. svibnja 1865. br. 7593/VI:

C. k. državno ministarstvo odpisom 26. travnja t. g. br. 7915/382. odbilo je utok podnesen od obćine Baškenove proti namjestničkoj odluci 8. veljače br. 1495. odnosećoj se na zajednička prava posjeda i uživanja na zemljištu „Strana batomaljska“. C. k. pretura u Krku biva istodobno upućena, da nastavi postupak, o čemu se obavješćuju stranke.

4. Nakon rješitbe ad 3 sastaje se u Dragibaški na 20. listopada 1865. s jedne strane c. k. pretur Josip Jelinek, dnevnika Ivan Udina te vještaci Andrija Samuel i Petar Kurir; s druge strane Čubranić Ivan načelnik Dragebaške sa obćinskim savjetnicima Petrom Ergaćić i Petrom Baraćić, Barbalii Mate načelnik Baškenove sa obćinskim savjetnikom Dinikom Čubranić, Antun Žic Klaić načelnik Punta sa obćinskim savjetnikom Franom Kraljić — te sastavise sledeći zapisnik:

Pošto su vještaci gospoda Andrija Samuel i Petar Kurir dne 19. listopada 1865. prikazali skupljenim zastupnikom trih obćina: Dragebaške, Baškenove sa njezinimi podobćinama, i Punta, u preturskom uredu u Krku nacrti razdiobe obćinskog zemljišta prozvanog Strana batomaljska, zastupnici rećenih trih obćina dielivši se, nakon što su ga pomno izpitali, izjavise da ne nalaze učiniti ikakovi prigovor i dogovorise se, da se sledećeg dana povjerenstvo na licu mjesta postave medjaši kako su naznaćeni u nacrtu samom. Radi toga se je danas podalo povjerenstvo, sastavljeno kako gori, na predrećeno zemljište Strana batomaljska i pošto su vještaci naznaćili mjestla razdiobe, budu oznaćena križevi uklesanim u žive kamene, što se nadjose na dotičnih toćkah. Da se opiše granica oznaćena na nacrtu a potegnuta na zemljištu, navađaju se ovdje sve toćke razdiobe, kako slijedi: Med obćinama Punta i Dragebaške bijahu oznaćene sledeće toćke, počimajući od medjaša vrćničkoga.

- Na Stibu i nastavljujuć na: 1. Šupljak 2. Šupljak na toćki grafičkoj 3. Na Skali 4. Na Seli; toćka grafička 5. Vele lokve 6. Obzov toćka grafička Med obćinama Punta i Starebaške: 1. Ista toćka Obzov 2. Vajanski. Med obćinama Baškenove i Dragebaške: 1. Nadnokirina

2. P... 3. N... 4. P... 5. P... 6. S... 7. P... 8. S... 9. P... 10. P... 11. P... 12. P... 13. P... 14. P... 15. P... 16. P... 17. P... 18. P... 19. P... 20. P... 21. P... 22. P... 23. P... 24. P... 25. P... 26. P... 27. P... 28. P... 29. P... 30. P... 31. P... 32. P... 33. P... 34. P... 35. P... 36. P... 37. P... 38. P... 39. P... 40. P... 41. P... 42. P... 43. P... 44. P... 45. P... 46. P... 47. P... 48. P... 49. P... 50. P... 51. P... 52. P... 53. P... 54. P... 55. P... 56. P... 57. P... 58. P... 59. P... 60. P... 61. P... 62. P... 63. P... 64. P... 65. P... 66. P... 67. P... 68. P... 69. P... 70. P... 71. P... 72. P... 73. P... 74. P... 75. P... 76. P... 77. P... 78. P... 79. P... 80. P... 81. P... 82. P... 83. P... 84. P... 85. P... 86. P... 87. P... 88. P... 89. P... 90. P... 91. P... 92. P... 93. P... 94. P... 95. P... 96. P... 97. P... 98. P... 99. P... 100. P...

9. Odkako je tako i po najvišem sudu bila stvar u glavnom povoljno riješena po običnu tužiteljicu, zatražila je ova podneskom 8. kolovoza 1894. da joj se doznači polovica čestice 5210b i priznađe pravo, da ju na svoje ime kao vlastinica unese u zemljištnik. U riješenju tog podneska odredio je c. kr. kot. sud u Krku dne 9. kolovoza 1894. br. 2983 da se na 7. rujna 1894. podade na lice mjesta sudbeno povjerenstvo i pitanje konačno zaključi. Kako je povjerenstvo stvar privelo kraju vidi se iz odnosno zapisnika koji slijedi. C. k. sud u Krku u povjerenstvu na običnom zemljištu Batomalj dne 7. rujna 1894. Prisutni: c. kr. kot. sudac dr. Gršković, c. kr. zemljomjerac Martiny, Josip Zic Kancelari i Antun Karabaić prisjeznici vještaci. — U izvršenju naredbe 9. kolovoza l. g. br. 2983 Povjerenstvo kako gori sastavljeno podalo se na goriećenje obično zemljište, gdje je našlo zastupnike stranke tužiteljice Mata Sindičića p. Jurja i Jurja Bernabića pok. Jurja a za tuženu občinu Baškenove načelnika Pajalić Bara, Vinka Barca i Marka Francića, običinske savjetnike. Opozemali vještaci vrhu svetlosti pri-sege jur po njima položene biše pozvani: podijeliti obično tlo Batomlja čestice br. 5210b tulo 46 uočka 879 Batomlja na dva jednaka diela. Pregledav zemljište, izvedši potrebite mjere, vještaci pripom-gani po c. kr. zemljomjercu podavaju se razdiobi navedenog običinskog zemljišta u dva jednaka diela kako slijedi: podavši se na mjesto zvano Pizdica i upravu gdje se crta bilježice čestice br. 5210, i 5210b spaja sa česticom 6104 sa zapadne strane bude uklesan u živu stieniu u znak me-djaša prvi križ pravokutni, kojega je uz-pravna palica duga 19 cm. a popriečna 10 cm. Nastavljaju odavle u ravnom pravcu prama položaju lokve Lip-lica čestica 5210, u skrajnoj zapadnoj točki ove zadnje, bude položen debeli ka-men na kome bude uklesan križ u znač-medjaša, kojega je uzpravna palica duga 19 a popriečna 8 1/2 cm. Od ove točke pogranična i razdiobna crta ide ravnim pravcem prama jugo-jugo-istoku i dolazi do mjesta prozvana Zavrtnudi i upravu u točku sa strane sjeverne prama zapadu čestice br. 6307 gdje je bio uklesan u živi kamen pravokutni križ, kojega uz-pravna palica jest duga 10 a popriečna 8 cm. Od ove točke ide daljnja medjašna i razdiobna crta diljem pogranične crte sa zapadne strane čestica br. 6307, 6306, 6305, ostavlja ovu zadnju česticu na skraj-njoj zapadnoj točki i ide prama jugozapadu ravnim pravcem svršavajući na mjestu zvanom „Na Papića polju“ sa zapadne strane čestice br. 6342, gdje je na živom kamenu bio uklesan pravokutni križ, čija uzpravna palica jest duga 14 a popriečna 11 cm. Odavde drži daljnja razdiobna crta svoj pravac prama jugozapadu i do-lazi do mjesta „Pod trnom“ upravu do razdiobne točke sa sjeverne strane čestica 7402, i 7402, gdje je na jednom kamenu razdiobne gromače razdiobno bio uklesan pravokutni križ, čija uzpravna crta jest duga 13 a popriečna 7 cm. Zatim pro-slijeduje preko razdiobne crte istih čestica i na skrajnoj točki ove crte bude uklesan u živi kamen jedan drugi jednaki križ dug 13 a širok 8 cm. i odavde nastavlja držeći pravac jugo-zapada te dolazi na mjesto „Dolcih“ i to upravu na pogra-ničnu točku čestica br. 7246, i 7246, sa istočne strane, gdje bude uklesan u jedan kamen gromače rečenih čestica križ dug 12 a širok 9 cm. Od ove točke proslijeduje razdiobna crta pravcem nešto prama iz-toku (obzirom na predjašnji pravac) i do-lazi do mjesta „Striljin“ ili „Za ospom“ i to upravu do medjašne točke sa sjeverne strane čestica br. 7719 i 7720, gdje bi uklesan u jedan, kamen gromače križ dug 11 a širok 9 cm. Odavde nastavlja ravnim pravcem i svršava na zadnjjoj točki istočno-sjeverne strane luk „Bracol“, gdje je bio u živi kamen uklesan križ dug 11 a širok

85 cm. Svršiv taj posao i pogledom na kasnu uru bude javljeno pristupivšim da će dalje djelo biti zaključeno na raz-pravi dne 9. t. mj. u 10 sati prije podne u c. kr. kot. sudu u Krku. Nastavljeno u c. kr. kot. sudu u Krku dne 9. rujna 1894. Pristupiše c. kr. zemljomjerac i goriećenji vještaci, zatim za občinu Starebaške nje-zini zastupnici Mate Sindičić p. Jurja i Juraj Bernabić pok. Jurja a za tuženu ob-činu Baškenove načelnik Bartul Pajalić i Vinko Barac. Pročitav predjašnji zapisnik bude isti stopom mape podpuno potvr-djen od današnjih prisutnika.

Vještaci izjavljuju da procjenjuju, ko-što procjenjuju, svaki dio na for. 912/06 opazkom, da dielovi pogledom na položaj i vrst tla imaju jednaku vrijednost. Nakon toga sudac doznačuje u podpuno i izklju-čivo vlastništvo, pravom uknjižbe i uve-djenja u posjed, dio prama Starebaški, ili zapadni tužiteljici obćini Starebaške, a drugi dio prama Batomlju ili buri utu-ženoj obćini Baškenove i Batomlja. Pro-čitano i potvrđeno opazkom, da si c. k. mjernik pridržaje prikazati odnosni nacrt razdiobe dotim vještaci traže fr. 4 po sva-komu. Slijede podpiši. Tako je u ogromne troškove bila napokon pravomoćno podje-ljena „Strana batomaljska“ izmed Stare-baške s jedne i Baškenove, s druge strane. Smatralo se shodnim, poradi važnosti predmeta, iznieti doslovno gornje izprave, a da bude u svakom pogledu opravdan i obrazložen dolnji upit.

10. Žitelji Batomlja, Baškenove i Ju-randvora uzivali su sebi dosudjeni (dio pa-šista „Strane batomaljske“ u zajednici, dok nije zemaljski odbor za Istru na 11. srpnja 1901 br. 3635 ad 3, zatim 20. svibnja 1902. br. 3005 naredio, da se ima uprava porezne obćine Batomalj, koja se je od pamtiavika vodila skupno sa upravom porezne obćine Baškenove, voditi posebno od ove. Nametala se s toga obćinskom zastupstvu dužnost, da provede razdiobu dosadanje skupne imovine Baškenove i Batomlja. Ovamo ide i najnovija naredba zemaljskog odbora od 7. kolovoza 1903. br. 4802. U tu svrhu se je obćinsko gla-varstvo u Baški, na izvršenje zaključka onog obć. zastupstva u sjednici od 29. siječnja 1903. obratilo dne 3. travnja 1903 br. 602 c. kr. namjestništvu molbom, da u svojstvu prvomolbene oblasti u pitanju odkupa i ure-djenja zemljištnih bremena proglasi svoju od-luku od 8. veljače 1866 br. 1495 mjerodavnom takodjer za odnošaje Baška-Jurandvor-Bato-malj, da bude ona polovica čestice 5210b, što je pripala poreznim obćinama Baškenove i Ba-tomlja, podijeljena izmed onih sela po mjeri poretza, što ga je svako pojedino selo izplatio za odkup ovog zemljišta. Zamoljena namjes-tnička izjava nije doduše, pri jasnom slovu odluke pod 1/2 neobdno potrebita, ali bi bila ve-oma shodna, jer bi joj se oni seljani bez su-mnje pokorili i izbjegli tako ogromnim parbe-nim troškovom koji je čekaju, ne budući se mirno podijeliti. Ne dobiv nikakva rješenja ob-ćinsko se je glavarstvo u Baški dne 22 lipnja 1903 br. 602 ponovno obratilo na c. k. Nam-jestništvo jednakom molbom, ali odgovora sve do danas ni odakle. Mislječ Vinko Ratac seoski glavar iz Jurandvora, da bi daljnje če-kanje moglo biti štetnosno po njegove seljane, pozvao je predstavnike Baškenove i Batomlja sud. putem na mirnu nagodu. Pogovor se je vršio kod c. k. kot. suda u Krku koncem rujna 1903. ni do nagode nije došlo. Proti-vio joj se Ivan Cepenić seoski glavar iz Bato-mlja navodno, da se počeka dok se vidi što će u predmetu odlučiti zemaljski odbor za Istru. I tako je suda, kako onjemo, upućena pravda, koja će izjesti ogromnih tro-škova i imati nedoglednih žalostnih posljedica u međusobnim odnosajim onih seljana, na uštrb društvene snosljivosti a možda i javnog poretka. Pošto je pako u pitanju Zemaljski odbor po vlastitom priznanju i sudbenoj osudi nenadležan da ista određuje, a izjava bi c. k. Namjestništva, suglasna onoj od 8. veljače 1866 br. 1845, bila prikladna da još na vrijeme tu sudbenosnu pravdu obustavi, čast je upitati:

Je li Namjestništvo za Primorje, u svoj-stvu prvomolbene oblasti s pitanjem odkupa i uređenja, zemljištnih bremena; voljno na uknjižbe zajedničkog uživanja čim, sko-rije izjaviti umjestnom kriepeču nagode stran-aka na zapisniku 12. prosinca 1864. izmed Baškenove, Jurandvora i Batomlja, razdiobu one polovice čestice 5210b u poreznoj obćini Batomalj što je bila dosudjena poreznim ob-ćinama Baškenove i Batomlja, i to po razmjeru zemljišnog poretza, što ga je svako od onih sela platio za ono zemljište?

Listaica uredništva i uprave.
 C. N. N. Cres. Hvala na pripo-slanjima; u buduće preporučamo se, pa izvo-lite poslati ravno u Trst na glavnog su-radnika M. Mandiča. Živili!

Gosp. „Barba Zorzo“ Vaš sastavak ne možemo priobćiti. Za ono se hoće du-hovitosti i zdrave šale, koju lahko svatko razumije. Kusaite radje pisati nam od tamo o važnijim dogodajima svake sed-mice. Da ste nam zdravo!

Gosp. X. Y. u R. Čitali smo i mi imena onih naših činovnika, koji su po-dijelili milodare za talijanska dobrotvorna društva, i proti tomu ne može nitko ništa, jer je svaki gospodar svoje keše, jedino što bi se moglo poželiti, da bi se nekoji od njih sjetili kad što i naše siro-tinje, koje imademo više nego talijani, i jer bi im morala biti bliža košulja nego sukinja. Da ste nam zdravo!

Uzor-liečniku
Dr. Josipu Šebesti.

Ne u tješnom okviru
 Zvučno pojke male,
 Ni na trošnom papiru
 Da bi se pisale,

Već da bi s' u mramoru
 Zlatom uklesale
 I po celom svemiru
 Nesle Vam se hvalje.

Oj uzoru liečnika,
 Pomoćniče patnika
 Eskulape novi!

Savjetniče zdravnika,
 Zdravitelju bolnika,
 Bog Vas blagoslovi!

I. Ž. K.

„Prvi Istarski Sokol u Puli“.

Braćo Sokoli!
 Pozivate se na redovitu
godišnju glavnu skupštinu,
 koja će se obdržavati
u nedjelju, dne 24. jenara 1904.
 u 2 sata poslije podne u sokolskoj dvorani
 sa slijedećim dnevnim redom:

1. Pozdrav brata staroste.
2. Izvješće o društvenom djelovanju tekom prošle godine.
3. Izvješće blagajnika.
4. Izvješće o sokolskom domu.
5. Promjena družt. pravila.
6. Eventualni predlozi, upiti, inter-pelacije, pritužbe itd.
7. Izbor nove uprave.

Pula, 10. jenara 1904.
 Odbor.

Br. 49/1.
Dražbeni oglas.

Da se doznači gradnja nove ceste od Sv. Jelene do Sv. Petra u ovoj obćini, u dužini od 2410 metara, radi sniženja proračunane cijene od 25.599 K i 25 para, držat će se u ovom uredu javna dražba.

Pismene ponude uz jamčevinu od 2.600 K u gotovu novcu ili u javnim papirima, primat će se do 11 sati dneva 8. februara 1904.

Obćinski odbor pridržaje sebi pravo izabrati dostatnika.

Proračun, te drugi dražbeni uvjeti, na uvidu su u ovom uredu kroz uredovne sate.

Glavarstvo obćine
 VEPRINAC, 11. januara 1904.
 Načelnik:
 A. Stiglić.

Svaka obitelj
 morala bi u vlastitoj dobrobiti samo
Kathreinerovu
 Kneippovu sladnu kavu

kao pridoatak k svagdanjemu
 kávnomu napitku upotrebljavati.

Prvo slovensko skladište pokućstva!
ANTONA ČERNIGOJ
 TRST
 Via di Piazza vecchia 1, u kući Marazzi,
 podružnica stolarske zadruge u Gerici.

Skladišta u Solkanu - Trstu.
 Tvornica sa strojevnim obratom.

Svaka je konkurencija nemoguća,
 jer je pokućstvo iz prve ruke.

Putnici u Ameriku!
CUNARD LINE
 koncesionovano društvo za kraljevino i zemlje, zastupano na carskivskom vieću,
 prevažja putnike izmedju **TRSTA-NOVI-YORK** i natrag
 brzim parobrodom „**AURANIA**“ sa 1200 mjesta III. razreda i sa 300 salon-
 mjesta II. razreda sa kabinama — i brzim parobrodom „**CARPATIA**“ sa
 2000 mjesta III. razreda i sa 400 salon-mjesta II. razreda sa kabinama.

Cijena putne karte iz svake luke u Dalmaciji i Istri
preko Trsta u Novi-York
 ujedno — počamši sa dnevom ukrcanja u TRSTU — sa hranom, vinom,
 i glavom poslužbom, stoji:

III. razred — za osobu 180 K.

Putnici mogu kupiti ove putne karte kod Lloydovih agentura u svih lukah Istre i Dal-macije — u RIZANI pako samo kod g. Petra Poppovica.

Odlazak iz TRSTA:
 „**CARPATIA**“ 15. decembra 1903. „**CARPATIA**“ 2. februara 1904
 „**AURANIA**“ 29. decembra 1903. „**AURANIA**“ 16. februara 1904

Za pobliže obavijesti, putne karte, prijeloze za druge nazredne luke i željezničke postaje iz
 Nova-Yorka u unutrašnje gradove Sjevernih država Sjeverne Americe, obratiti se na
Glavno zastupstvo za Austriju Schröder & Co. - Trst
 Via Carlo Ghega br. 8, I. kat.
 Naslov za brzojave: **SCHRODERCO - TRST.**
 Izjavuju se takodjer za iste parohode putne karte za PALERMO, NAPOLI, ALGIR i GIBRALTAR.